

Věčná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník III - Číslo 8

V Zateci dne 27. února 1948

Cena 3 Kčs

Rudá armáda osvoboditelka

Dne 23. února každého roku slaví sovětský lid veliký svátek — výročí zrodu Rudé armády.

Chceme-li vniknout do podstaty Rudé armády, je třeba proniknout do její historie, je třeba znát příčiny vzniku dělnicko-rolnické lidové armády. Carské Rusko bylo zemí, kde se rozvíjel průmysl kapitalistický, který vykořisťoval dělníky a rolníky. V protikladu s rozvojem kapitalismu rostl proletariát a současně se šířil marxismus. Docházelo k politickým demonstracím proti carismu. J. Stalin 17. X. 1905 prohlašuje: „Potřebujeme zbraní a jen ozbrojené povstání všeho lidu je oním velikým úkolem všeho ruského proletariátu.“

Pak nastala doba těžkých bojů. Ale lid Sovětského svazu uhájil svoji svobodu proti všem, proti kontrarevoluci i proti intervenci ze zahraničí, a když pak v říjnu 1917 zvítězila revoluce proletariátu a Sověty se ujaly vlády, vytvořil si svou Rudou armádu.

Rudá armáda — teprve se tvořící — dobyla 23. února 1918 významných vítězství u Narvy a Pskova nad německými okupanty, kteří vtrhli do země Sovětů a táhli na Petrohrad, tehdejší hlavní město Sovětské republiky. Německý imperialismus, představovaný císařským Německem, usiloval již tehdy, za první světové války, o svržení sovětské moci, o zničení samostatnosti sovětského lidu, o ztrocení sovětské republiky a jejich slovanských národů. Rudá armáda se postavila vetřelcům na odpor a jejich postup byl u Pskova a Narvy zastaven. Tak se stal 23. únor dnem zrodu slavné Rudé armády.

Od bitvy u Narvy a Pskova uplynulo 27 let. Za tu dobu prošla Rudá armáda slavnou cestou. Vyrostla, zmohtněla s růstem a mohutněním celé země, velikého Sovětského svazu.

V důsledku velké Říjnové revoluce se Rusko proměnilo v moderní pokrokovou slovanskou velmoc s nejdemokratičtějším státním zřízením, s úplnou rovnoprávností národů, s vyspělým průmyslem a pokročilým zemědělstvím. Revoluční přeměny, ke kterým došlo v Rusku, se ztělily také v růstu a mohutnění Rudé armády. Rudá armáda je vybavena všemi nejmodernějšími zbraněmi a technickými prostředky, je dostatečně zásobována potravinami, je prodchnuta vysokým bo-

Delegace pražské odbočky SČV u primátora hlav. města Prahy

Dne 24. ledna 1948 přijal pan primátor hl. města Prahy dr. V. Vacek delegaci pražské odbočky SČV, ve které byli též zástupci akademického odboru za přítomnosti p. vrch. ředitele propag. odd. Preiningera a zást. presid. šéfa pana Ing. Vřešťala.

Jménem pražské odbočky pozdravil p. primátora Ing. T. Holubový, který představil p. primátorovi členy delegace, načež Ing. M. Malák přečetl dopis adresovaný panu primátorovi, jenž zní:

Slovutný pane primátore!

Dne 10. července 1946 byla vládou republiky Československé a vládou SSSR podepsána dohoda o právu opce a vzájemného přesídlení občanů české a slovenské národnosti, žijících na území bývalé volyňské gubernie a čs. občanů ruské, běloruské a ukrajinské národnosti, žijících na území CSR.

Dík blahovůli projevované vládou Sovětského svazu, byl umožněn návrat volyňských Čechů do staré vlasti, kterou opustili před 80 lety, mohou tito zásluhou Sovětského svazu přiložit ruce ke znovuvybudování lidově demokratické

republiky Československé, k jejímž osvobození přispěli pod vedením slavné Rudé armády tak velkým počtem padlých bojovníků ze svých vlastních řad.

Právě před rokem byly učiněny poslední přípravy k provedení reemigrace a dne 29. ledna 1947 první transport volyňských Čechů vyjel z Dubna na Volyni, aby již dne 4. února překročil československé hranice a dne 5. února 1947 byl slavnostně uvítán zástupci československé vlády v Košicích.

A hlavní město Praha, pane primátore, ve Vaší osobě uvítala první transport volyňských Čechů v pátek 7. února 1947 v Praze-Malešicích, opravdu přátelsky. Volyňským Čechům dostalo se tak velké pocty od představitelů matičky Prahy, o které jen snili a kterou znali jen z vyprávění. Uvítal jste naše krajany s upřímným pozdravem, nezměrnou láskou a nevšedním zájmem.

Dnes máme, pane primátore dvojnásobnou radost, že Vám můžeme tlumočiti srdečné pozdravy všech našich volyňských krajanů, kteří skoro po ročním pobytu ve vlasti Vám vyjadřují svoji

Rudá armáda osvoboditelka

(Pokračování se str. 1.)

novým duchem a nerozbornou morální jednotou. Je to armáda bratrství rovnoprávných národů.

Pod vlivem revolučních přeměn, které se odehrávaly v Rusku jak v obyvatelstvu, tak i ve společenském, státním, hospodářském a kulturním životě, se stala Rudá armáda nejlepší, nejmódernejší a nejstatečnější armádou na světě. V těžkých vítězných bojích proti hitlerovské válečné mašině si získala světové prvenství, kterého dobyla svým vyšším vojenským uměním, svým nezkroutným bojovým elánem, svou bezmeznou statečností a sebeobětavostí.

Německý fašistický imperialismus využil příznivé situace a používá svého času, přízně a podpory některých krátkozrakých vlád, vytvořil mohutnou válečnou mašinu, určenou k podmanění a ztotožnění světa. Nastoupil krvavou cestu totální války za dobytí světovlády, porobil téměř všechny evropské národy. Teprve v Rudé armádě nalezl skutečného odpůrce.

Rudá armáda předčila německou armádu silou svého ducha a účinností technických prostředků a zejména svým vyšším vojenským uměním. Ukázala celému světu, jak je třeba bojovat proti nacismu, aby tento boj byl skutečně vítězný. Rudá armáda zvítězila. Zvítězila svým bojovým uměním, svou vysokou morálkou a vědomím, že brání svou vlast, odkaz velké Říjnové revoluce a svobodu svého lidu, který obětavě podporoval svou Rudou armádu a v tuto armádu věřil. Rudá armáda přinesla nejtěžší oběti, prokázala největší hrdinství i vojenské umění. Nejvíce se zasloužila o konečné vítězství. Zachránila před hitlerovským otroctvím a ponižením nejenom národy SSSR, nýbrž také národy Evropy a celého světa.

*

Jednota ČSOL v Žatci

Bratře (sestro), zveme Tě na valnou hromadu Jednoty čs. obce legionářské v Žatci, která se bude konati dne 29. února 1948 o osmé hodině v hotelu Zlatý lev. Nesejde-li se v ustanovenou hodinu dostatečný počet členů, koná se valná hromada o hodinu později za každého počtu přítomných členů. Program valné hromady dostaneš při vchodu do sálu. Účast na valné hromadě jest povinností každého člana Jednoty. Zejména jest nezbytné nutné, aby se dostavili do valné hromady ti, kdož si dosud nevyzdvihli členské legitimace a těch je ještě veliký počet. Apeluujeme proto na důvěrníky, aby se přičinili o to, aby z jejich obvodů byla účast co nejhojnější. Rovněž žádáme bratry a sestry, aby si zaplatili dlužující členské příspěvky.

S bratrským Zdar a na shledanou
Alois Hejna — pplk. Josef Brixí
jednatel. — předseda.

vďečnost a vždy se zájmem hledí ke své matičce — matce měst — Praze.

Volyňští Češi, byť mnozí přijeli pozdě, provedli všechny potřebné práce na přidělených jim usedlostech, nehledíce na únavu a nové životní podmínky. Svědomitě se vřívají do nových poměrů a pracují s láskou a nadšením. Jen katastrofální sucho loňského roku zavinilo, že nebylo možno volyňským zemědělcům splnití slib, který si sami dali, dodat republice vše, co dodatí mohou. Ale i tak mnozí jedinci, ba i celé obce, kde jsou usídleni, dokázali svoji vďečnost poctivou prací a stali se tak příkladem ostatním. Nejen oni, ale i ostatní volyňští pracovníci rukou i ducha zapojili se činně do své práce, aby pomáhali při plnění úkolů, uložených dvouletým hospodářským plánem.

Pane primátore, neposlední zájem je věnován volyňskými Čechy i matičce Praze a zejména znovuvýstavbě Staroměstské radnice, tak nelitostně zrušené barbarskými okupanty, ježž zničení je nám připomínkou volyňských Lidic, t. j. Českého Malína.

Prosíme pane primátore, abyste od Čechů z Volyně přijal ze skromných prostředků částku Kčs 1.000.— jako symbo-

lický dar a současně prohlašujeme, že krajané z Volyně, bydlící v Praze, odpracují dobrovolně 200 pracovních hodin při znovuvýstavbě Staroměstské radnice.

Nechť roste a vzkvétá hlavní město Praha pro blaho a šťastnou budoucnost Československé republiky. Svaz Čechů z Volyně odbočka v Praze,

Po té setrval p. primátor v srdečném rozhovoru se členy delegace delší chvíli a zejména živě se rozhovořil o pražské revoluci. Každý člen obdržel pak v upomínku knížku „Pražská květnová revoluce 1945“. Současně nabídl p. primátor prohlídku Staroměstské radnice, jež opět vstává „z mrtvých“, zejména její stará část. Členové delegace se zájmem prohlédli si již obnovenou zasedací síň se známými Brožíkovými obrazy: „Volba Jiřího z Poděbrad za krále českého“ a „Mistr Jan Hus před koncillem“, jakož i celé podzemní radnice se všemi starobylými památkami. S bolestným pohledem na bortící se zdvo novější části radnice a s pevnou vírou do budoucnosti, že „Matička Praha“ bude opět šťastně žít, jsme se rozloučili se Staroměstskou radnicí. J. M.

Hlas revoluce, 20. II. 1948:

30 let sovětské armády

Dne 23. t. m. slavila sovětská armáda třicáté výročí svého založení. Není to jen svátek její a svátek celého Sovětského svazu, nýbrž také náš, všech slovanských národů a ostatního demokratického světa, který je si vědom, jak rozhodným způsobem se zasloužila sovětská armáda o osvobození lidstva ze spárů mezinárodního fašismu.

Dne 23. února 1918 odrazily oddíly Rudé armády německá vojska u Narvy a Pskova. Německý postup na Petrohrad byl pak zastaven rozhodnutím, které probojoval Lenin v památné schůzi výkonného výboru strany. Ale boj u Narvy a Pskova nebyl zapomenut. Byl prohlášen dnem zrodu Rudé armády. Ta rostla a vzrostla v bojích občanské války, milována sovětským lidem.

Léta mezi oběma světovými válka-

mi byla věnována budování mohutné, dokonale vyzbrojené a pečlivě vyškolené sovětské armády, jež pak dovedla udržet strašlivý nápor sto sedmdesáti nacistických divísi, které zákeřně přepadly Sovětský svaz a obrátit je na konec na útek a dorazit v jejich vlastním brlohu. Německé sny zůstaly nesplněny — Německo bezpodmínečně kapitulovalo, země východní a střední Evropy byly osvobozeny, s nimi také naše republika. A proto v den 23. února, v den 30. výročí založení sovětské armády se skláníme spolu s ostatními přáteli sovětského svazu před jejími slávou pokrytými prapory, jejími statečnými vojiny, důstojníky a generály, před jejím moudrým vrchním velitelem generalisimem Stalinem s upřímným přáním, aby rostla a mohutněla k zdaru a prospěchu všeho Slovanstva, všeho pokrokového, demokratického světa.

Účastníkům sokolovské bitvy

Sekretariát Sdružení zahr. vojáků dostává denně řadu dotazů ve věci sokolovských oslav, vyznamenání atd. Mnozí pisatelé těchto dopisů žádají zodpovězení otázek, které již byly uveřejněny v časopisech. Poněvadž při nejlepší vůli nemůžeme na všechny dotazy jednotlivě odpovídat, uvádíme aspoň tyto informace:

Sokolovské oslavy budou zahájeny v sobotu dne 6. března t. r. asi ve 14 hod. slavnostní schůzí předsednictev Sdružení zahraničních vojáků a ČSOL, načež bude hromadný odchod na hrad k prezidentu republiky. Večer bude slavnostní večer.

Dne 7. března t. r. bude slavnostní

představení v divadle 5. května, hudební pásmo od Jeremiáše, kde před uměleckou částí programu promluví ministr NO arm. gen. S v o b o d a. V týž den bude ministr národní obrany dekorovat účastníky sokolovské bitvy státní sokolovskou medailí. Dekorování je závislé na technických možnostech, zda do tohoto dne budou zhotoveny továrnou stužky k medailím. Pozůstali po padlých účastnících bitvy u Sokolova obdrží toto vyznamenání prostřednictvím příslušných posádkových velitelů.

Případné změny budou oznámeny v tisku a v čs. rozhlase.

Výzva předsednictva Svazu Čechů z Volyně

Krajané z Volyně!

Zvláštní vydání Věrné stráže ze dne 25. t. m. pro okr. Žatec a Podbořany přineslo tuto výzvu předsednictva Svazu Čechů z Volyně:

My všichni, kteří jsme značnou měrou přispěli k tomu, aby naše drahá Československá republika byla samostatná, v poslední době s obavou jsme pozorovali poměry, které se v našem politickém životě nebezpečně projevovaly.

Obavami nás naplňovalo to, že košický vládní program, který měl sloužit českému a slovenskému lidu jako vodítko, byl některými našimi politickými činiteli obcházen a nerespektován. A nejen to, tytéž vládní činitelé na parlamentní půdě mařili ušlechtilé snahy našich pokrokových zástupců dělnického, zemědělského a živnostenského lidu.

Je naprosto nemyslitelné, aby republika šla k lepšímu zítřku v té době, když někteří nezodpovědní činitelé sledovali jen cíle rozvratnické, protipokrokové a protidemokratické.

V poslední době bylo pro nás nepochopitelné to, že v Československu někteří lidé rychle zapominají na oběti, které si vyžádal německý fašismus na naší frontě domácí i zahraniční. Nesčetněkrát jsme apelovali v našem týdeníku Věrná stráž na akutní německé nebezpečí, které se vytvářelo doma nebezpečím, a to v době, kdy není dnes jednoho sudetského Němce v okupačním pásmu t. zv. Bizonie, i za hranicemi. Tážeme se, jak je možné, že některý tisk píše o tom, jako by Německo nebylo pro nás který by nebyl organisován v některé protičeskoslovenské organizaci.

Němci dnes mluví o „odvetě“ jako o hotové věci a zaráží nás nejen to, že tyto jejich „chutě“ jsou podporovány některými západními státy, leč také to, že našli se u nás lidé na významných politických místech, kteří okupační politiku západních mocností dokonce schvalovali.

Nezodpovědnost jejich počínání se jeví také v tom, že mostecké špehy a agenti považují za svedené lidi. Odmítli slyšet zprávu dvou ministrů — gen. Svobody a Noska — o mostecké špionážní aféře.

Viděli jsme u Dukly umírat 80.000 ruských vojáků a styděli jsme se, když jsme četli, jak někteří protipokrokové „ideologové“ upírají bratrské sovětské armádě její zásluhy o osvobození naší vlasti.

Takoví lidé nemohli být representanty našeho národa a byl čas, že z vlády odešli.

S nimi nechť se uchýlí do ústraní ti, kteří chtějí nás učit „sedět na dvou židlích“. Poctivý Čech i Slovák bez rozdílu politického přesvědčení takové lidi nikdy nebude postrádat.

Snad bude někdo namítat, že my volyňští Češi nemáme práva do těchto věcí zasahovat. My však odpovíkáme, že na vyjádření svého mínění o dnešní situaci a na zaujetí našeho stanoviska právo máme.

Toto právo nám dává ta skutečnost, že 25% volyňských Čechů z celkového počtu naší menšiny zúčastnilo se aktivního boje o osvobození CSR. V této válce máme 4.000 padlých, a to nás zavazuje, abychom velmi bedlivě pozorovali, kdo bude řídit osudy naší republiky. Draze vykoupenou svobodu a sociální vymoženosti naší národní revoluce Volyňáci za dolary ani libry neprodají.

Události posledních dnů byly předmětem jednání předsednictva Svazu Čechů z Volyně, které na schůzi dne 24. února t. r. zaujalo k této situaci, jak se až dosud vytvořila, toto stanovisko:

1. Předsednictvo Svazu Čechů z Volyně konstatovalo, že volyňští Češi, kteří ve své zdrcující většině tvoří drobný zemědělský pracující lid, byli vždy, jsou a zůstanou konstruktivním, státotvorným elementem a tento kladný poměr k republice prokázali nejlépe v posledních osvobožovacích bojích, kdy přinesli pro vlast a národ ty nejtěžší oběti na životech i oběti materiální. Volyňští Češi kladou zájmy republiky, její bezpečnost a klidný vývoj před všechny zájmy dílcí.

2. Předsednictvo Svazu Čechů z Volyně vzalo dále v úvahu okolnost, že tyto skutečnosti nebyly vždy náležitě hodnoceny, že se volyňským Čechům nedostalo patřičného uznání a možnost uplatnění jejich nesporných a upřímných snah o prospění národu a státu, a že naopak byly podporovány snahy, které směřovaly k jeho škodě. Reakční živly pod různými maskami a záminkami kladly nám z pocho-pitelných důvodů nejrafinovanější překážky, dávaly mnohdy prakticky přednost smíšeným manželstvím, kolaborantům a jimýn nekalým žvlům, ač theoreticky často hlásaly opak.

3. Předsednictvo Svazu Čechů z Volyně vidí proto v dnešní situaci příležitost k tomu, aby se volyňští Češi naplno zapojili v rámci pokrokových vrstev československého národa a Národní fronty uvědomělých, vlastenecky a slovensky cílících, státotvorných a myšlenec socialismu oddaných občanů republiky, aby na svých místech a dle svých možností pomohli překonat dočasný kritický stav a tak spolutvořili předpoklady pro další nerušený vývoj a zdárné dokončení budovatelského programu vlády, který je i programem všeho pracujícího lidu. Volyňští Češi jako věrná stráž odkazu padlých kamarádů a všech, kteří v poslední válce obětovali životy pro blaho celého národa, se postaví rázně proti jakým-koliv pokusům reakce o ohrožení těch nejcennějších úspěchů, které byly tak draze zaplacený.

Z tohoto stanoviska Svazu Čechů z Volyně vyplývají pro všechny volyňské Čechy závazné nezbytnosti:

1. Zachovat naprostý klid a rozvahu.
2. Za žádných okolností se nenechat vyprovokovat k nerozvážným činům.
3. Nenechat se využít ani zneužít pro temné účely reakčních živlů.
4. Zúčastnit se všude činně a cílevědomě tvoření akčních výborů a v nich uplatňovat jediné státo tvorné zásady.
5. Demaskovat reakci v jakékoliv formě. Nepřipustit, aby se veřela do akčních výborů.
6. Využít této příležitosti k odčinění křivd spáchaných na volyňských Češích.
7. Žádat a prosazovat očistu veřejného života.
8. Prosazovat odsun Němců a smíšených manželství z pohraničí.

Nepochybujeme, že toto stanovisko je vyjádřením pevného přesvědčení všech, komu další osud našeho národa není lhostejný.

Volyňští Češové, dokažte v této vážné době znovu, že se republika může na vás plně spolehnout!

PŘEDSEDNICTVO SVAZU ČECHŮ Z VOLYNĚ.

J. Foitík:

Kniha „Nezradili“ a několik poznámek k ní

Ani mne nenapadá, abych psal také recenzi o knize J. V. Rejzka, výstižně nazvanou „Nezradili“. To už si odbyly osoby, které k tomu byly povolanejší než já. Já bych zde chtěl pouze uvést několik myšlenek, které mi přišly při čtení této knihy. Člověk se nemůže přímo ubránit, aby při čtení některých kapitol se nezamyslel. nezavzpomínal... Tak třeba ta prvá léta přistěhovalectví na Volyň; mimoděk si uvědomíte, jaké to bylo třeba úsilovné práce tisíců možolnatých rukou, aby poušť, do níž naši předkové přišli, byla proměněna v krajinu, takřka medem a mlékem oplývající. Vždyť to, čemu se říká hospodářský pokrok, kultura a já nevím co všechno a co v normálním vývoji si vyžádalo v mnohých krajích celá staletí, bylo na Volyni vytvořeno českou rukou v několika málo letech. Pochopí tohle někdo, kdo není přímo Volyňákem?

Nebo to školství. Mezi prvními přistěhovateli bylo jen málo středně vzdělaných osob, a i když byly, zapadly někde ve městech. Ale český sedlák, jakmile se trochu postavil na nohy, začal uvažovat o škole. Slyšával jsem od starých dědoušků, jak úporně se hledal někdo ze sousedů, kdo trochu lépe ovládá pero, aby mohl dát alespoň to nejelementárnější vzdělání. Bylo to tím těžší, že nebyly ani školní příručky a neúnavně se hledal kdejaký slabikář, přivezený z Čech, na němž se vyučili všichni sourozenci v rodině, nebo i několika rodin. To už pak v době mateřního školství byla pravá pohádka: Potřebné knihy se jednoduše objednaly v Praze a také v každé domácnosti bylo několik školních příruček, jichž se žádný žák za žádnou cenu nehodlal zbavit — ty byly uschovány na památku, neboť to byly knihy z Čech...

A pak ty sbírky na Českou matici školskou. Dnes to člověka dojmá až k slzám, když si vzpomene, s jakou láskou se volyňský Čech díval na svoji „Matičku“ školskou, jak se využívalo kdejaké příležitosti, ať už to byla svatba, křtina, taneční zábava ba i pohřby, aby se mohla podniknout sbírka „na Matici“. Konečně velmi dobře vidíme, jak tento krásný zvyk se zakořenil,

když i dnes naši lidé neopomenou znovu žádné příležitosti k pořádání sbírek na svůj Svaz, na nějž přenáší lásku ke své bývalé Matici.

*
Pak v mezinárodním stroji se ozvalo příšerné zaskřípění. Anšlus Rakouska. Hrozby Československu. Mezi ČSR a Polskem se vedlo jakési jednání o dohodu. Polsko však bylo příliš nakloněno Německu a o dohodu s ČSR nejevilo příliš zájem. Ba naopak, mělo již zajiště skryté úmysly těžiti ze situace, do níž se Československo dostalo. Napsali jsme tehdy v „Krajanských listech“ výstrážně: „Nevíme, zda nebezpečí, které hrozí dnes Československu, nebude hroziti zitra Polsku“. Polskému cenzorovi se to nelíbilo, ale připustil, že je to možné. Ovšem, byl to hlas volajícího na poušti, tím více, že Polsko mělo již tehdy připravený plán, který zněl „Zaolší“.

*
Hovořili-li se dnes o účasti volyňské menšiny na odboji, myslí se tím hlavně účast v československé zahraniční armádě. Je to pravda, na níž zvláště my, volyňští, nikdy nezapomeneme. Ale začátky českého odboje na Volyni začaly mnohem dříve, hned v době Mnichova. Česká větev na Volyni reagovala na Mnichov naprostým sjednocením. Byly-li kdysi mezi volyňskými Čechy nějaké rozpory, Mnichovem naráz zmizely. Tehdy také bylo nám již jasno, že dojde k druhé světové válce a že to bude zase zahraničí, kde se bude muset organizovat odboj.

15. březen. Jako dnes vidím ty slzy v očích každého Volyňáka. Nemluvalo se, ale ruka ruku nějak přilís dlouze a silně tiskla a v tom bylo více, než v dlouhých ohnivých řečích.

Do kanceláře České matice školské se sjížděli krajané z celé Volyně a kupovali si mapy Československé republiky. Na památku? Snad, ale mnozí při tom také říkali: Ty hranice si musíme dobře zapamatovat, abychom jednou věděli, pokud je ta země naše...“

*
Česká matice školská byla organizací nepolitickou. Ale nyní nastal problém: někdo musel dělat politiku. Začalo se to tedy dělat pod různými maskami v Ma-

tici. Jednou to byl sjezd delegátů, na němž se mělo informovat o současné situaci ve školství, jaká se vytvořila novými poměry a zatím se referovalo o tom, že československé vyslanectví ve Varšavě se nevzdalo a že asi povede zahraniční odboj v Polsku. Při tom se vyzvali přítomní, aby podnikli v obcích sbírky na odboj. Jindy zase se vymyslelo něco jiného.

*
„Česká beseda“ ve Varšavě svolala sjezd delegátů všech krajanských spolků do Varšavy. Samozřejmě nechyběli zástupci z české Volyně. Na sjezdu se formoval výbor pro vedení odboje v Polsku. Ovšem, venku nás hlídal polský policajt a měl chudák to nejlepší přesvědčení, že uvnitř se koná nějaká kulturní porada...

S Varšaváky byla těžká řeč. Oni viděli Polsko očima velkoměšťáka a měli dojem, že Polsko je celé tak silné, jak se zdálo být silná Varšava. My z Volyně jsme měli dojem docela jiný, poněvadž jsme viděli, že Polsko je jako pověstný „obwarzanek“, pro nějž bylo kdysi v polské diplomacii tolik hluku: že je kolem dokola těsto a uprostřed díra. Čili jinými slovy, bylo nám jasno, že pod prvním úderem, který bude Polsku zadán, se to zhroutí. Smůla byla v tom, že jsme to otevřeně varšavským pánům nemohli říci, poněvadž by to bylo takřka pobuřování proti státu. Proto jsme trvali pouze na jednom, že ústřední vedení odboje musí být bezpodmínečně vedeno z Londýna, kde byl již při práci pan prezident dr. Beneš, a ne z Varšavy, jak si to varšavští krajané přáli. Tím se také stalo, že ztroskotala akce pana Kahánka a spol., kteří se chtěli opírat o Varšavu. Ovšem, kudy, kam a jak potom z Varšavy zmizeli a zda si na naše slova pak vzpomněli, nevím...

*
To bylo jen tak několik letných myšlenek, které se vyrojily při čtení knihy „Nezradili“. A ty myšlenky mne utvrdily v jednom: že je potřeba napsat ještě hodně a hodně podobných knih, jako je kniha „Nezradili“, aby byl docela vyčerpán všechn materiál o bohatém na události životě Čechů na Volyni.

Volám o pomoc

Spolubojovníkům
a krajanům z Volyně

Teprve před několika týdny moje kniha „Nezradili“ uviděla světlo světa a dnes je již v knihkupectvích po celé republice. Ale již také 10 svazků putovalo i do Kanady, odkud si o ně dopsali krajané pocházející z Volyně. Na vysvětlenou, proč kniha vyšla tak opožděně, uvádím, že sám jako autor na tom nemám pražádné viny, poněvadž knihu jsem měl dokončenou již v roce 1946, ale byla to ona trnitá cesta, kterou musil rukopis knihy „Nezradili“ předem prodělat. Krátce — nebylo nakladatele, který by knihu v přiměřeně krátké době vydal.

Jakmile jsem knihu dopsal, v Praze jsem ihned vzal útokem kanceláře mnohých mocných pánů tohoto nakladatelského světa a výsledek: zkušenosť, jak těžko se něco takového podniká, když jméno autorovo není dosud nikde známo a když našinec k tomu všemu ani nemá tak říkajíc strýčka v pekle. Některý nakladatel by ovšem knihu milerád vydal, neměl však dostatek papíru, jiné opět o volyňskou věc nejevili dost zájmu. Až konečně jistý pražský nakladatel rukopis mé knihy přijal a nechal jej prostudovat svým lektorem. To bylo již na začátku 1947. roku. Tehdy jsem od zmíněného nakladatele obdržel přípis, abych se dostavil k uzavření smlouvy a že knihu „Nezradili“ vydá. Dostavil jsem se proto, ale k mému nemilému překvapení mi bylo sděleno, že sice knihu vydají, avšak pro náva. jiné práce že to bude možné až asi za rok. Co jsem měl dělat? Konečně jsem se rozhodl a zklamán svůj rukopis raději od nakladatele vyzvedl, nevzdávaje se naděje, že to jinde přece jen šlo dopadne. A skutečně se tak stalo.

Tentokrát jsem se obrátil na nakladatelský Rovnost v Brně, kde o knihu Nezradili projeví neobyčejný zájem a již do týdne mi písemně sdělili, že knihu dají okamžitě do tisku. Nu a tak kniha konečně přišla na svět. A říkám si: je to zvláštní, že její zrození musilo projít tak tvrdými, drsnými a křátkatými cestami. Tu cestu prodělal jak hrdinové této knihy, tak částečně sám rukopis. A já si teď jen přeji, kéž by po tom všem kniha Nezradili dosáhla plně svého poslání.

Touto cestou zároveň prozrazuji volyňským krajanům, že první náklad knihy Nezradili bude již rozebrán a že nakladatelství Rovnost v Brně připravuje druhý náklad. V souvislosti s tím se obracím na všechny naše spolubojovníky a krajanů z Volyně s výzvou, aby si v knize Nezradili prohlédli seznam padlých volyňských Čechů za poslední války a aby mi jej pomohli doplnit, neboť pro nedostatek pramenů seznam tento je daleko neúplný. Prosim vás proto všechny, kdož znáte jména padlých z Vaší obce na Volyni, a sice jména,

Do nebe volající

V denním tisku proběhla zpráva o tragedii vol. Čechů v obci Jistebniku nad Odrou, okr. Bílovec. Proto jsme se rozhodli, že se tam podíváme, a zjistili jsme toto:

V této obci je předsedou zaměstnanec Vítkovických železáren, který má dnes zemědělskou usedlost, jeho bratr je předsedou rolnické komise a také pracuje v železárnách a kromě toho má usedlost. Jiný rolník má v této obci zemědělskou usedlost ve výměře 13 ha a v sousední obci Košatce má svůj vlastní statek ve výměře 47 ha. Na jiných usedlostech jsou lidé ze smíšených manželství a na jednom je dokonce Němec, a mnoho jiných lidí, kteří patří spíše do kriminálu než na zemědělské usedlosti v pohrančí. Proto nelze říci, že by nebylo, ale není ochoty, a co hlavně, tito pánové, o kterých jsem se zmínil předem, nemají zájem, aby invalidé z druhé světové války byli usazeni a mohli žít opravdu lidsky, a ne jak tito ubožáci.

Statek č. 52 v Jistebniku n. O. má obytné i hospodářské budovy tak válkou zchátralé, že byly určeny k zboření. V dubnu minulého roku přijela do vesnice pětičlenná rodina Vladislava Slaniny a brzy za nimi osmičlenná rodina Josefa Solara z Volyně. Nastěhovali se do toho rozbitého statku. Jedna budova napul zbořená není již vůbec použitelná. Stáje mají sice ještě střechu, stropy však tam nejsou žádné a šesti koním prší na hlavy. Vedle stojí něco tak chatrného, že již není možno říci, že to byla kdysi kůlna. Naleznete tam vůz a na něm dřevěnou klec, v níž je „ubytován“ vepř. Také stodola má více děravých míst než zdiva. V ní mají naši krajané své poslední zásoby, které jim stačí jen tak, aby nezemřeli hladem. A podotýkáme, že v této stodole, do které se všech stran prší, spal do 13. II. 1948 den ze dne p. Václav Solar (nyní se roznemohl) a hlídal ty chudé zásoby. Uprostřed dvora vedle hnojště stojí z hlíny uplácáná pec, v níž si pekou svůj chudý chléb. A obytná budova — o této lépe ani nepsat —, neboť člověk se musí stydět, má-li vůbec uvažovat, je-li to pro člověka důstojné, aby zde žil. V jednom z vlhkých a prohnílených pokojů umírá na zemi 78letý Josef Solar, pro velkou duševní i tělesnou bolest nemůže ani plakat, vida, v jakém prostředí se má loučit se svým životem.

Jeho oči prosí a rty šeptají: „Prosím vás, pomozte alespoň mým dětem. Na Volyni jsem hospodářil dobře a teď nemám ani kde umřít. Pomozte! Pomozte!“ A jeho hlava únovou klesla.

To je tedy osud 13 volyňských krajanů, z nichž Vladislav ztratil nohu, Vladimír u Dukly patu a jejich bratr vyšel z války s několika zraněními. Pan předseda řekl na jedné schůzi (předseda MNV), že zde není pro ně místa, a vyskytují se taková individua, která těmto chudákům říkají: „Sem jste přijeli ve vlačích, ale zpět půjdete pěšky,“ a mnoho a mnoho potupných urážek metají tito vzorní občané a strážci našeho pohraničí z obce Jistebniku n. O. jim do očí.

Ptáme se, mohou být toto lidé, kteří plivají po svých bratrech, nehledě na to ani, že jsou to invalidé a že prolévali krev, zatím co mnohý z těchto „vzorných občanů“ seděl doma na peci u své mámy? Vždyť tito invalidé mohli také sedět doma, vždyť oni také mají ženy a děti, ale oni nezůstali, šli, bojovali, krváceli za svou milovanou vlast a dnes se jim dostalo takové odměny.

Díky našemu dennímu tisku se tato tragédie našich krajanů dostala do poslaneckého klubu a bude se projednávat ve sněmovně. Ale než něco dostanou, voláme všechny lidi dobré vůle k okamžité pomoci, neboť jedí z posledního a dobytku nemají co dát. Potřebují vše, od chleba, šatstva a peněz až po krmivo pro dobytek. Kamarádi spolubojovníci, pomozte! Musíme jim ulehčit alespoň trochu tu bídu, vnesme do jejich domu alespoň trochu tepla a pocitu, že krajané a kamarádi z fronty nezapomínají! Pamatujte na ně, neboť budou svědomím našeho národa! Veškeré dary a zásluky pro ně přijímá Svaz Čechů z Volyně, okr. odbočka v Suchdole n. O.

Valerian Klaban,
předseda SČV Suchdol n. O.

Václav Dubec,
jedenátel vol. mládeže, N. Jičín.

kteřá nejsou uvedena v knize Nezradili, abyste je sepsali a zaslali na moji adresu a já jim doplním seznam padlých pro druhé vydání knihy. Je v zájmu nás všech volyňských Čechů, aby tento seznam padlých byl úplný, neboť bude sloužit pro všechny časy jako dokument naší obětavé, vlastenecké daně, odevzdané republice.

Knihu Nezradili dostanete jednak u našeho volyňského krajanů, dopíšete-li si o ni na adresu: Knihkupectví J. Foitík, Podbořany, Revoluční 200, jednak si ji můžete objednat u každého knihkupece anebo přímo v nakladatelství Rovnost v Brně, ul. 9. května, č. 7.

Současně prosím, abyste mi zároveň napsali, co se vám v knize Ne-

zradili líbí a co nikoli, případně také, na co v ní ještě bylo zapomenuto. Všechna sdělení a seznamy padlých, prosím, zašlete laskavě na moji adresu: Josef V. Rejzek, Vojkovicе č. 142, p. Židlochovice u Brna.

A nakonec ještě jedno sdělení.

S nakladatelstvím Rovnost jsem uzavřel smlouvu, již jsem se zavázal, všechny své další knihy, které v budoucnu napíši, vydávat v tomto nakladatelství. Proto píši dále román a několik povídek, a sice znovu ze života vołyňských Čechů. Mám pro tuto práci bohatý materiál jednak z Volyně, jednak z bojů u Dukly a na Slovensku, a tak co nepřišlo do knihy Nezradili, dostane se postupně do dalších mých prací. Přesto však bych byl každému velmi vděčen, kdo by mi zaslal písemně něco ze svých (nebo svého známého, přítele) vzpomínek, zážitků, příhod jednak z Volyně, jednak z fronty. Tak by byl můj poznámkový materiál obohacen látkou ze všech koutů Volyně, ze všech úseků na frontě, čehož, žel bohu, ve velké míře postrádám. Mohou to být třeba pouhé drobné vzpomínky, zvyky ve vaší obci na Volyni, zmínka o některých vašich kamarádech na frontě a pod. S úpravou vašich písemných vzpomínek si nijak nelamte hlavu, ani si nic nedějejte z pravopisných chyb. Vždyť mi tu jde pouze o nitky, kterých bych se mohl uchytit, a to už bude pak záležet na mně, abych z nich utkal něco hezkého.

Přispívající těmito vašimi vzpomínkami, zážitkami a zkušenostmi, mějte na mysli tuto neomylnou skutečnost: čím více hodnotných knih o nás, tím více nás poznají v republice, a čím lépe nás budou znát, tím nám to bude prospěšnější.

Nezapomeňte připojit adresu svého nynějšího bydliště.

Těším se na vaše dopisy a děkuji vám.

Váš Josef V. Rejzek.

Odstraníme pojem chudinství

Naše nová sociální politika se stále úspěšněji rozvíjí, díky pokrokovému nazírání na veřejnou sociální péči, hospodářskému plánování, neboť i znárodnění ulehčuje ji organizačně i finančně. Dříve byla péče o sociálně slabé vyjádřena zebračenkou, nebo sbírkou, kdy dámy „z lepších kruhů“ vybíraly almužny pro „chudé“. Tato charitativní činnost minulých časů spojená často s plesovou a bazarovou pompou je však nenávratně za námi. Ministerstvo sociální péče nechce dávat záplaty na chátrající roucha a nahodile léčit utrpným srdcem staré, vleklé choroby sociální mizerie bývalých časů, ale chce napravovat poměry, a to se mu již také daří.

Jsou to především nová opatření ministra sociální péče, která nás staví do předních řad mezi státy pokrokové, kde péče o člověka nabyla nových forem, ať je to již zabezpečení ve stáří,

Zdařilá konference zahraničních vojáků v Olomouci

Proti obcházení zákonů o přednostních právech — O umístění vołyňských Čechů — Nesouhlas se stanoviskem ministerstva zemědělství

V neděli se konala v Olomouci konference zahraničních vojáků, kteří se sem sjeli z celé oblasti župy olomoucké. Jednání řídil major Hanák. Informativní výklad k jednotlivým zákonům, zajišťujícím práva přednostních uchazečů přednesl přednosta I. oddělení MNO-Kleg Praha podpluk. Bubálek, který také odpověděl na četné dotazy jednotlivých delegátů.

O průběhu jednání ústředního výkonného výboru zahraničních vojáků v Praze referoval B. Mertl. O bachmačských oslavách v Olomouci promluvil B. Vitásek. Za osídlovací úřad a fond národní obnovy byl přítomen styčný důstojník pluk. Příbyl.

Jednání bylo velmi věcné a všichni si odnesli z bohatého a informativního referátu podpl. Bubálka bohaté poznatky. Zástupci zahraničních vojáků, kterých bylo ze 47 jednot olomoucké župy ČsOL přítomno 119, přednesli na konferenci řadu doložených stížností, které jsou dokladem toho, jak vydaná nařízení o právech přednostních uchazečů jsou obcházena orgány lidové správy a jak se činí všemožné pokusy řádné provádění zákonů mařit. Nezbude, než trvat na zavedení trestných sankcí proti všem, kdož plnění zákonů maří. Jde zde také o osud 400 rodin vołyňských Čechů, dosud neumístěných a o změnu stanoviska ministerstva zemědělství, jež rozhodlo, že špatné hospodaření není důvodem k odnětí dekretu národnímu správcí na zemědělské usedlosti. Podobných nekvalifikovaných hospodářů, kteří naše zemědělství svou nesvědomitostí a neoborností poškozují, je na sta a je nutno je z hospodářství odstranit a dát na jejich místa

Čechy z Volyně, kteří jsou výbornými zemědělci.

Zahraníční vojáci rovněž nemohou souhlasit s tím, aby bytová zařízení, která jsou ve správe přednostních uchazečů, byla těmto odprodána a žádají, aby byli nejdříve plně uspokojeni uchazeči přednostní. Vdovy po zahraničních vojácích se upozorňují, že mají nárok na vyživovací příspěvek podle zákona, který musí uplatnit a rovněž na příspěvek demobilizační. Pokud se týče prodeje rodinných domků do vlastnictví přednostních uchazečů, jsou učiněna opatření, aby každý z těchto uchazečů byl uspokojen. Když nedostane do vlastnictví rodinný domek, bude mu zařízen podíl na domě činžovním, nebo odprodán pozemek.

Zvláštní pozornost věnovala konference otázkám veřejno- a státnězaměstnanecským a zdůraznila požadavek, aby účastníci II. boje za osvobození byli zpragmatizováni a ustanoveni do poměru definitivního bez ohledu na počet voľných systémisovaných míst a čekatelská doba jim zkrácena. Není jejich vinou, že všechna voľná systémisovaná místa byla zatím obsazena zaměstnanci bez přednostního práva.

V závěru dotknul se podpl. Bubálek také některých otázek organizačních a vyzval zahraniční vojáky k intenzivní práci v ČsOL, která je představitelkou účastníků I. a II. boje za osvobození a strážcem i nositelem programu T. G. Masaryka a Edvarda Beneše, který je i programem vojáků II. odboje. Holdem státní vřavce a doslovem majora Hanáka byla zdařilá konference zahraničních vojáků zakončena. B. V.

může trpět lidi, kteří si své místo vysejí. U nás se musí pracovat.

Nové návrhy na všeobecnou sociální péči o všechny občany jsou dalším důkazem toho, že k socialismu jdeme správně a poměrně rychle, uvážíme-li, že celá Evropa, ba celý svět, je dosud hospodářský rozvrácen. Můžeme se s hrdostí pochlubit nejlepším pojištěním horníků, po kterém přijdou na řadu všichni ostatní pracující, neboť na národní pojištění — pojištění všech, má nárok a právo každý. Dříve jen státní a veřejní zaměstnanci měli dobré pojištění, zatím co větší část národa stálo mimo. K sociální politice patří také péče o dobré bydlení pracujícího člověka, neboť má-li člověk dobře pracovat, musí také dobře a spokojeně bydlet. Velkým úkolem nové sociální politiky je odstranit pojem chudinství, dříve tak rozšířený. Bude to právě národní pojištění, které tuto otázku rozřeší podle zásady, jeden za všechny a všichni za jednoho. IS

Národní osvobození:

„Výzva spojených národů“ bude zkouškou lidství

Rozhlasový projev paní Hany Benešové

Praha 14. února (ek). V sobotu večer byla zahájena československá akce „Výzvy Spojených národů: na pomoc dětem“ rozhlasovým projevem paní Hany Benešové. Paní H. Benešová, čestná předsedkyně čs. výkonného výboru Výzvy SN na pomoc dětem zdůraznila, že akce je prvním praktickým uskutečněním velké myšlenky solidarity všeho lidstva a má ulehčit tíživou situaci, která vznikla v oboru výživy a péče o děti.

Ve svém projevu pravila m. j.:

„Po prvé v dějinách světa jsou svoláváni všichni lidé dobré vůle, aby pomohli odvrátit nebezpečí, které hrozí dětem a dorůstající generaci.

Děti válku nevinily a přesto na ni nejvíce doplácí.

Hodnota této jednotné, solidární a opravdu všelidské akce vynikne ještě více, uvážíme-li, že se zrodila v prostředí dnešního, ne ještě zcela urovnaného světa, který naléhavě pocituje potřebu míru a záruku bezpečné budoucnosti.

Tuto budoucnost právem spatřujeme v dětech.“

Paní Hana Benešová vysvětlila pak, jak bude akce organizována a pravila: „Naši lidé touží vroucně po míru

a po plodné spolupráci se všemi národy, které mají tytéž tužby.

Mnohokrát prokázali činem, že mají dostatek dobré vůle učiniti vše pro zdárný růst a vývoj svých dětí a dospívající mládeže.

Proto vám nebudou znít cize má slova, jimiž je dnes zahajován celý cyklus rozhlasových promluv o této akci, ani heslo „Akce Spojených národů pro pomoc dětem“, v níž nás prosí postižené děti: „Odevzdejte, prosíme, pro tento účel výtěžek jednoho dne své práce.“

Československý výbor vypracoval způsob sbírek, přiměřený našim poměrům, a bude vás o něm informovat v rozhlase i v denním tisku.

Pomozte, prosím, rádi a bez váhání, pomozte strádajícím československým dětem!

Prospěje to míru, prospěje to upevnění zásad, na nichž je budována organizace Spojených národů.

Váš dar nebude jen skutkem dobročinnosti, nýbrž také manifestační přihláškou k všelidské solidaritě, bez níž nemůže být pravého míru.

Básník Karel Toman napsal za první světové války v jedné své básni:

„V modrých očích dítěte život mrtvý vykvete.“

Prožili jsme, drazí přátelé, válku druhou, strašnější prvé, našich mučedníků a mrtvých ještě přibýlo.

Proto právě pro děti, pro zdravý život našich dětí, musíme pracovat ze všech sil, aby v jejich očích naši mrtví nevyčítali, nýbrž usmívali se.“

200 milionů dětí hladoví

Po druhé světové válce se ihned začaly sčítat děti, které zůstaly na živu. Statistické napočítali 800.000.000 dětí od kolébky do patnácti let. Z toho pouze 200 milionů dětí má dobře situované rodiče. 400 milionů dětí ve všech zemích osácení a výživu. 200 milionů má opravdový zoufalý hlad. V tomto počtu nejsou zahrnuti děti z Francova Španělska, Japonska a Německa.

Recké děti tělesně zakrňují

V Recku hyne 420.000 nevinných dětí. Měřením dětí bylo zjištěno, že hladem jejich tělesný vývin zakrňuje a dokonce jsou až o deset centimetrů menší, než by za normální výživové situace v témže věku vyrostly. V Polsku, válkou krutě postiženem, umírá každé páté dítě v prvním roce následkem nedostatečné výživy nejen kojenče, ale i matky.

Svět se pokouší odstranit viny.

Je povinností dnešního světa pokusit se odčinit alespoň část viny, již se na budoucí generaci provinil. Všechny členské státy organizace Spojených národů se přihlásily ku spolupráci. Zúčastněné státy původně chtěly shromáždit základní kapitál 400.000.000 dolarů, sešlo se však pouze 40 milionů dolarů na tuto pomoc.

Lid pomůže sám.

K všennárodní pomoci dětem je zapotřebí hlavně peněz, které mají být sebrány v jednorázové akci podle „Výzvy

Spojených národů na pomoc dětem“. V Československu je z kapitálu 40 milionů dolarů, sebranych větším dílem v Americe, podporováno 125.000 dětí mlékem, kakaem a tuky. Můžeme však pomoci všem potřebným dětem? Na tuto otázku

má lid právě příležitost odpovědět sám. Jistě nebude jediného občana mezi námi, který ať sám děti má či nemá, nepřispěl výtěžkem jednoho dne k akci „Výzvy spojených národů na pomoc dětem“.

IS

Vyvraždění národů

O pohybu a ubytku židovského obyvatelstva pod tlakem nacistické persequce, kterou lze u národů slovanských a židovstva nejsporněji nazvat vyvražděním národů, nemáme ještě spolehlivých dat. Ale i dosavadní, byť i ne zcela přesná čísla promlouvají svou gigantickou hrozivostí.

Z 16 milionů

Příručka The World Almanach and book of facts (světový almanach a sborník událostí) přináší vedle bohatého materiálu a statistik z celého světa i odhad židovského obyvatelstva z roku 1939 podle publikace American Jewish Committee na 15.688.259 osob. Jednatelství při společnosti národů vydalo hned po válce statistiku předválečného židovského obyvatelstva z roku 1937, které odhadlo číslem 17.170.000 osob. Nejnovější pramen Schweizer Lexikon z r. 1947 odhaduje světové židovstvo před válkou rovněž číslem 17 milionů. (V Evropě 9

mil., v Americe 5 a půl mil., v Asii 800 tisíc, v Austrálii a na Novém Zélandě asi 25.000). Můžeme tedy vzít pravděpodobný průměr předválečného počtu židů číslem 16 milionů.

Jen 9

Nacistické brutální vyhlazovací akci padlo za obět na 6 milionů evropských židů, takže jich v Evropě ubýlo skoro dvě třetiny a část se před pohromou z Evropy vystěhovala. Z polských skoro 4 a půl milionu židů zbylo jen 50.000, v Československu zůstalo nebo se vrátilo něco přes jednu desetinu. Dnes se duchovní a politický život židovstva přesunul z poválečného Polska a Německa do Ameriky (přes 5 milionů — 4 proc. obyvatelstva) a do Palestiny (600.000 — 33,5 proc. obyvatelstva). Teprve podrobné a velmi obtížné šetření nám dá přesná čísla, která se však ve své hrůzné bilanci od našich poměrů asi mnoho lišit nebudou.

VOLYNSKY ZPRAVODAJ

Zprávy svazu

Nově upravené stanovy SČV

Výnosem ministerstva vnitra číslo 3111-1-6-2-1948-III-3 ze dne 6. února 1948 byly schváleny nově upravené stanovy Svazu Čechů z Volyně, které otiskujeme pro informaci členům a odbočkám. Stanovy pro okresní odbočky přineseme v příštím čísle.

Stanovy Svazu Čechů z Volyně I. Jméno, sídlo a účel Svazu

§ 1. Oficiální název Svazu je: „Svaz Čechů z Volyně“, zkráceně „SČV“. Svaz má své sídlo v Žatci a jeho působnost se vztahuje na zemi Českou a Moravskoslezskou.

§ 2. Účelem Svazu je svépomoc a hájení zájmů členů, Čechů z Volyně a ze Sovětského svazu vůbec. Svaz podporuje nemajetné členy, především invalidy a rodiny po padlých, získává pro ně podpory od příslušných úřadů a korporací, jedná v záležitostech svých členů s úřady a pracuje na povznesení hospodářských, kulturních a sociálních podmínek svého členstva. Svaz je organizační nepolitickou a nadstraníčnou. Členové Svazu užívají spolkového odznaku.

II. Prostředky Svazu

§ 3. Prostředky Svazu tvoří:
a) členské příspěvky a zápisné,
b) dobrovolné dary, subvence a podpory osob fyzických a právnických,
c) důchody z vlastního majetku, příjmy z pořádání zábav, slavností, akademii, loterií, sjezdů a z prodeje publikací, tisku a knih, vlastním nákladem vydaných.

III. Členství a členské příspěvky

§ 4. Členové jsou čestní, zakládající, skuteční, činní a přispívající.

a) Čestným členem může být osoba právní a fyzická, která má zásluhy o rozvoj Svazu a byla valnou schůzí čestným členem jmenována. Za čestného člena Svazu může být také jmenován ten, kdo se zasloužil o stát a národ, zvláště v posledním osvobozovacím boji.

b) Zakládajícím členem může být osoba právní nebo fyzická, projevivší mimořádný zájem o činnost Svazu.

c) Skutečným členem může být jen osoba právní.

d) Činným členem může být jen osoba fyzická, která podporuje snahu Svazu a byla výborem přijata a platí pravidelné členské příspěvky.

e) Přispívajícím členem může být osoba právní a fyzická a to jak z řad Čechů z Volyně, tak i jiných, která

přispívá nejméně polovinou normálního členského příspěvku.

§ 5. Výši členských příspěvků a zápisného činných členů stanoví valná schůze.

IV. Právo Svazu

§ 6. Aby bylo dosaženo účelu, v § 2 obsaženého, Svaz má právo:

- nabývat a pozbývat movitý a nemovitý majetek,
- zakládati svépomocná družstva a instituce,
- získávat různé koncese,
- vydávati a rozšiřovati vlastní tiskový orgán, publikace, kalendáře a různé tiskoviny,
- pořádati sjezdy, slavnosti, zábavy, akademie, kursy a tomboly,
- zakládati v dohodě s Českoslov. ústavem zahraničním okresní odbočky, které jsou pobočnými spolky.

V. Práva a povinnosti členů

§ 7. Členové mají právo:

- zúčastniti se valných schůzí Svazu, hlasovati, voliti a voleni býti,
- podávati návrhy a stížnosti ve spolkových schůzích a spolkovým orgánům.

§ 8. Členové jsou povinni:

- podporovati všestranně zájmy Svazu,
- obeznámiti se s jeho stanovami a jednacím řádem a zachovávat je,
- platiti řádné příspěvky stanovené valnou schůzí,
- dbáti cti a dobrého jména Čechů z Volyně.

§ 9. Členem přestává být:

- čestným, kdo se čestného členství vzdal, anebo byl na návrh výboru dvoutřetímou většinou valné schůze čestného členství zbaven,
- skutečným a činným, kdo neplní svých povinností ke Svazu a byl výborem členství zbaven. Zbavený členství má právo odvolati se k valné schůzi. Totéž platí i pro členy přispívající a zakládající.

VI. Orgány Svazu

§ 10. Orgány Svazu jsou:

- valná schůze,
- výkonný výbor (zkráceně „výbor“),
- předsednictvo
- smírčí soud,
- revisní komise.

Působnost a pravomoc těchto orgánů se řídí jednacím řádem.

§ 11. Řádná valná schůze koná se jednou do roka v první polovině kalendářního roku v místě, které určí výbor, a usnází se platně — mimo případy v těchto stanovách zvlášť výtčené — prostou většinou hlasů za přítomnosti jakéhokoliv počtu přítom-

ných členů. Doba, místo a pořadí jednání musí býti členům oznámen písemně a tiskem nejméně tři týdny před konáním valné schůze.

Řádná valná schůze projednává zprávy pokladní, účetní, udílí absoutoria, rozhoduje o nakládání se jměním, stanoví členský příspěvek a zápisné, volí předsednictvo a členy výkonného výboru a jejich náhradníky, volí smírčí soud a revisní komisi a jmenuje čestné členy, rozhoduje o změně stanov a jednacího řádu, projednává volné návrhy členů, rozhoduje o podání návrhu na rozpuštění Svazu, žádá-li toho nejméně polovina členů přítomných na valné schůzi.

§ 12. Valná schůze pověřuje výkonný výbor, aby v zájmu Svazu utvořil potřebná pracovní souručenství s různými spolky, svazy, družstvy a peněžními ústavami a staral se všestranně o hospodářské, kulturní a sociální povznesení členů.

§ 13. Mimořádnou valnou schůzí svolává předsednictvo:

a) z vlastního popudu v naléhavých případech,

b) na žádost výkonného výboru,
c) na písemnou žádost jedné třetiny členů, kteří zapravili členské příspěvky za běžný správní rok.

V žádost musí být uveden předmět jednání mimořádné valné schůze.

§ 14. Výkonný výbor se skládá z předsednictva a 12 členů výboru. Vedle toho mohou se stát členy výboru členové Svazu výkonným výborem kooptovaní.

§ 15. Výkonný výbor a předsednictvo volí se na dobu 3 roků prostou většinou lístky a není-li námitek, je přípustná volba aklamací. Předseda volí se odděleně, taktéž první a druhý místopředseda. Každého roku ustupuje jedna třetina členů výkonného výboru, první dva roky losováním, později podle délky funkčního období. Podobným způsobem se stíhá také předsednictvo. Výkonný výbor jedná o všech věcech, týkajících se hospodářských, kulturních a sociálních zájmů členů Svazu a rozhoduje o nich, pokud není o nich rozhodnutí vyhrazeno valné schůzi. Výkonný výbor se schází podle potřeby, nejméně však jednou za dva měsíce a usnází se platně, je-li přítomna alespoň polovina jeho členů, kromě předsedajícího. Rozhoduje se prostou většinou hlasů, při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy, který jinak nehlasuje. Každý zaneprázdněný člen výboru, který se nemůže jednání zú-

části, vyrozumí o tom závčas svého náhradníka.

§ 16. Předsednictvo se skládá z předsedy, prvního a druhého místopředsedy, prvního a druhého jednatele, pokladníka a matrikáře.

§ 17. Předsednictvo ve vlastní působnosti využívá běžné záležitosti, provádí usnesení výkonného výboru a valné schůze, udržuje stálý styk s okresními odbočkami. Odpadne-li během funkčního období některý člen předsednictva, zastoupí jej do nejbližší valné schůze některý jiný člen výboru, na toto místo výkonným výborem ustanovený.

Schůze předsednictva svolává předseda nebo úřadující místopředseda. Předsednictvo má právo se usnášeti za přítomnosti nejméně 4 členů předsednictva, počítaje do toho počtu předsedu, nebo úřadujícího místopředsedu.

Předseda, případně místopředsedové zastupují Svaz na venek, předsedají schůzím, rozhodují při rovnosti hlasů, podpisují s jednatelem písemnosti Svazu, stanoví čas a pořad schůzí. Jednotlivé výkony mohou přenést na referenty z řad členstva Svazu.

Jednatel a jeho zástupce vedou korespondenci, připravují programy výborových schůzí, přednášejí na nich zprávy o vykonaných pracích, provádějí jejich usnesení, pokud nebyla na jiného přenesena, zapisují jednání schůzí, upravují zápisy pro archiv a tisk.

Pokladník spravuje jmění Svazu, vybírá členské příspěvky, vede účty, vyplácí účty poukazované předsedou, spolupodepisuje písemnosti, týkající se peněžních věcí, připravuje a přednáší zprávy účetní a pokladní ke konci roku pro valnou schůzi.

Matrikář vede seznamy členů, vydává a přijímá přihlášky členů a vyhotovuje členské průkazky.

§ 18. Smírčí soud rozhoduje s konečnou platností spory, vzniklé z poměru spolkového. Předseda smírčího soudu je volen valnou schůzí. Každá sporná strana volí si do něho dva přísedící. Kdyby některá strana po písemném vyzvání do 14 dnů tyto nejmenovala, určí je předseda soudu.

Smírčí soud svolává předseda pro každý případ zvláště k žádosti třeba jen jedné strany. Rozhoduje se prostou většinou hlasů za přítomnosti všech členů.

Ustanovený smírčí soud určuje si dle povahy věci zásady a postup jednání.

§ 19. Revisní komise prověřuje účetnictví Svazu a má právo kdykoliv účty a pokladnicí revidovati. Její povinností jest, aby případně nesrovnalosti ihned oznámila předsednictvu. Revisní komise má právo podávati návrhy předsednictvu na způsob vedení pokladnicích a účetních záznamů, po případě na částečnou změnu nebo doplněk tohoto vedení a může žádati svolání výkonného výboru a předložiti mu návrhy k odstranění závad.

Revisní komise předkládá valné schůzi posudek o hospodářské čin-

ností předsednictva, podává návrhy na schválení rozpočtu a udělení absolutoria.

Členové revisní komise nesmějí býti členy výboru, ani placenými funkcionáři Svazu.

§ 20. Pomocnými orgány Svazu jsou: výborem stanovení referenti, odborné komise a okresní důvěrníci. Okresní důvěrníky volí si členové v okresech na společných schůzích členů se svoláním valné schůze.

§ 21. Zprávy a usnesení Svazu uveřejňují se ve vlastním orgánu, případně v jiných krajských a krajských nebo i denních listech.

§ 22. Jednací řád, schválený valnou schůzí, jest považovati za autentický výklad těchto stanov.

§ 23. Rozpuštění Svazu může nastati na základě usnesení dvou po sobě následujících valných schůzí v časovém odstupu nejméně jednoho měsíce. Toto usnesení musí býti schváleno dvoutřetinovou většinou na schůzi přítomných členů Svazu.

§ 24. Jména, zůstavši po rozjetí se Svazu, případně ve prospěch sirotků po padlých vojenských Čechů. Poslední valná schůze určí vykonavatele k provedení likvidace Svazu a předání jmění určeným osobám.

VII. Vztah Svazu Čechů z Volyně k Čs. ústavu zahraničním

§ 25. Spolek jest členem Československého ústavu zahraničního s právy a povinnostmi, vyplývajícími z jeho stanov. Vztah spolku k Československému ústavu zahraničnímu se řídí zvláštní dohodou mezi Svazem a Československým ústavem zahraničním, který jest ústřední celostátní organizací pro péči o zahraniční krajanů a krajanů navrátilce.

Založení nové odbočky SČV na Olomoucku

V neděli 15. února t. r. v hostinci u Seidlu ve Slavoníně konala se ustavující schůze SČV odbočky ve Slavoníně.

Této schůze se zúčastnil dostatečný počet (58) Volyňáků a členové ONV Olomouc-venkov. Schůzi zahájil insp. ORO p. Vlček, který přivítal přítomné a zdůraznil nutnost zřízení odbočky SČV. Předsedou odbočky byl zvolen ing. Sulc-Bystrovany, I. místopředsedou Alauš Boris-Nedvězi a Bohumila Prošková-Hněvotín, jednatel Lucian Hájek-Olomouc, pokl. Josef Svoboda-Nemilany, matrikář Václav Člapek-Nemilany a soc. a kulturní referent Josef Novák-Hněvotín. Na této schůzi rozpředly se debaty o knize J. V. Rejzka „Nezradili“, a ORO se rozhodla, že zakoupí 6 svazků pro obecní knihovny, kde jsou osídlení Volyňští. Za tento dar ORO předem vřele děkujeme a věříme, že nám bude nápomocná i dále.

Po skončení ustavující schůze konala se první výborová, na které byla schválena spolupráce s m. n. výbory. Při skončení schůze předseda ing. Sulc věnoval částku 500 Kčs pro volyňské bratry Solara a Šianinu ve Slezsku, kteří jsou v bídě a nedostatku. Čin ing. Sulce byl námi následo-

ván, vybrali jsme mezi členy výboru částku 1650 Kčs, která byla zaslána krajanům do Slezska. Bratři, Snad jste dosud nesyřeli o Solarovi a Šianinovi, kteří žijí ve velké nouzi. Pomozte jim, potřebují vše. Člapek.

Osvědčení o přednostním právu

Mezi zahraničními vojáky i jinými účastníky národního boje za osvobození se rozšířila mylná zpráva, že pro podání žádosti o osvědčení o přednostním právu podle zákona č. 255/1946 Sb. byla stanovena ihuta do konce února t. r., po níž již nebudou osvědčení vydávána. Tato zpráva je naprosto nesprávná, ježto podávání žádostí není časově nijak omezeno.

Doklady ke konvokačním žádostem

Mají býti dodány do 28. února t. r. Podle konvokační vyhlášky mají býti žádosti, k nimž nebudou včas dodány potřebné přílohy, považovány za nepodané. Takovým postupem by však byl velmi tvrdě poškozen ten, komu na př. nebylo včas vydáno osvědčení o přednostním právu nebo kdo ještě neobdržel průkaz způsobilosti, či potvrzení o soudní beztrestnosti. Proto zásahem ministerstva národní obrany u OÚ a FNO bylo dočleno toho, že žádosti nedoložené do 28. února nepozbudou platnosti, nýbrž posečká se s rozhodnutím o nich až do doby, kdy doklady budou dodány. Hlas revoluce, 20. 2. 48.

Důležité upozornění. MNO, Kancelář čs. legii, upozorňuje, že zásoba hurbertusů a kostýmů, která byla pro vdovy po padlých zahr. vojácích, jest vyčerpána. Nejezděte proto zbytečně do Prahy, nemůžete nic obdržeti, zbytečně byste marnili čas a utráceli peníze za dráhu.

Z naší pošty

Přihlašuji se tímto za odběratele Vašeho časopisu a prosím, aby mně byl zasílán na dole uvedenou adresu. Předplatné zapravím, jakmile obdržím složenku. — Prosím také o sdělení, máte-li na skladě ročníky 1946 a 1947 a jejich ceny. — Proč se přihlašuji za odběratele? Jako zajatec a legionář z první světové války žil jsem na Volyni, kde jsem poznal život volyňských Čechů jako celku i jednotlivců. Přestože od té doby uběhlo již hodně roků, na Volyni a její obyvatele jsem nezapomněl a mám o Vás velký zájem i v naší dnešní osvobozené vlasti. Vím, že volyňští Češi byli vždy velmi dobrými vlastenci a že jimi zůstali i dnes. Tomu nasvědčuje i hrdý titul Vašeho časopisu. Já jako příslušník finanční stráže hájící vždy věrně hranice naší republiky a dnes její finanční zájmy ve vnitrozemí, takové občany ctím a vážím si jich.

Proto můj zájem o Váš časopis i o Vás, jako věrné občany naší republiky.

S pozdravem „Nazdar“ znamená se Vás
Bohumil Havlík, insp. I. tř. fin. str.
Louny, Třída legionářů 155.

Drahá redakce! Píší Vám, abyste věděli, jak je Věrná stráž u všech Volyňských vřele vítána. Je to ten pravý časopis, který mluví z našich srdcí a na který tak toužebně čekáme. To je vždy shonu, když vyjde dvojčíslo, každý se ptá, co je s V. S. Napiší Vám také z našeho života na Osoblažsku... Vaše

Olga Krušinová, Rudoltice ve Slezsku
Olga Krušinová,
Rudoltice ve Slezsku čp. 37.

V SSSR byla objevena nová textilní látka zvaná kapron. Hodí se hlavně na výrobu dámských punčoch a očekává se, že bude konkurovat proslulým (u nás prozatím nedostupným) nylonkám.

V Americe mají novou sensaci v podobě devítiměsíčního batolete, které dovede v basénu uplovat 6 metrů.

V Německu se povšechně věří, že Hitler nezemřel (vrahové skutečně neradi umírají, příliš si cení svých životů), ale že žije. Prý čeká někde v Antarktidě na vhodnou dobu, aby se mohl vrátit.

Společnost Gene a Electric Company v Americe, která roku 1946 prováděla první zdařilé pokusy s vyvoláním umělého deště rozhozením suchého ledu do mraků, je obžalována, že zavínila hurikán. Z téhož přestupku je obžalována i armáda. V souvislosti s touto obžalobou se obžalují vlastnické nároky všech mraků, táhnoucích přes pozemky toho či onoho rančéra.

Před dvěma roky transplantoval mrtvé žábě srdce živé žáby sovětský vědec prof. Sinicov. Mrtvá žába ožila a žije do dnešního dne normálním životem.

V Americe přeměstovaly budovu z jedné parcely na druhou. Při tom se dům srazil s parkujícím autem, které utrpělo škodu 10 dolarů.

Holandský lékař dr. Kolff sestrojil přístroj, který může v kritických chvílích nahradit na kratší dobu ledvinu.

Rakovinu — tuto jednu z mnoha metabolických — léčí s úspěchem největší vědci Klynev a Rozkin injekcí z výtazku původce nemoci Chaganovy. Rakovinné tkáně a nádory se rozpadávají.

Sníh prospěje zemědělcům

Zažili jsme opravdu teplou zimu a teď najednou nás překvapil sníh. Je to letos s počasím trochu jiné, než jsme zvyklí, a že máme zájem o to, jak letošní počasí ovlivní úrodu, slyšíme často o tom, že počasí je ovlivněno různými lidskými zásahy, zeptali jsme se našich meteorologů, co o tom soudí. O příčinách letošního podivného zimy poučil nás doc. dr. A. Gregor, přednosta Státního meteorologického ústavu, o jejím vlivu na naše zemědělství pak ing. Lenner, přednosta zemědělského oddělení SMU.

Stálé západní větry příčinou mírné zimy

Pro meteorology není letošní zimní počasí žádnou zvláštností. Podobná zima byla u nás zaznamenána již několikrát a věnujeme-li dnes počasí zvýšenou pozornost, je to jenom v důsledku jeho následků hospodářských. Současná změna s větším sněžením nemůže již letos nijak ovlivnit průměr zimního počasí (pro meteorology začíná jaro již 1. březnem) a tak letošní zimu je nutno označit opravdu za velmi mírnou. Příčinu toho je nutno hledat ve velkém množství poruch, které způsobily stálé západní větry a tím u nás vytvořily počasí obvyklé v zemích západní Evropy. Opačný zjev viděli jsme v uplynulém létě, kdy stálé východní větry vytvořily až v Irsku kontinentální podnebí.

Lidská ruka neovlivňuje počasí

Nesprávně se někdy hovoří o vlivu lidských zásahů na tvoření počasí. Meteorologové, a to všichni, jak bylo zjištěno na mezinárodním meteorologickém sjezdu, nesdílejí tento názor. Mluví-li se dnes o výkyvech počasí v souvislosti s atomickými výzkumy a podobně, není tento názor ničím podložen a připomíná nám jen nedávno ještě minulost, kdy podobné obavy byly vysloveny při rozšiřování radiotelegrafie. Máme zkušenosti, že ani souvislá střelba na frontách neměla na počasí větší vliv, než porucha místního rázu.

Naše suché kraje potřebují stromů

Mluví se o tom, že do některých našich krajů proniká stepní podnebí. Ani to není tak docela pravdou. Jsou u nás kraje (jižní Morava, Lounsko a pod.), kde je při normálních srážkách vláhý nedostatek. Tam pochopitelně suchý rok znamená katastrofu. Ale tady je nutno hledat jiné příčiny, než nějaký přesun podnebí. Většina těchto krajů nemá totiž dostatečnou vegetaci. Mnohé aleje byly vykáceny, ovocné stromy pomrzlo a ve snaze získati plodnou půdu byly odstraněny i ochranné křoviny. V takových krajích může pomoci jen vysázení velkého množství vegetace, která působí jako větrolamy a zadržuje vláhu. To by byl nejzásadnější čin místních samosprávných složek.

Naše počasí je závislé na počasí severském.

Současný zlom počasí se dal do jisté míry očekávat. Podle zkušeností našich meteorologů je naše počasí v přímé souvislosti s počasím v severských státech. Máme-li u nás mírnou zimu, bývá na severu zima nezvykle tuhá a následky toho se u nás projevují na jaře (studená jara, někdy sníh). Naopak tuhá zima u nás znamená mírnější zimu na severu, a proto po velké zimě bývá u nás teplé jaro. Letošní počasí jak se zdá, bude jen potvrzením těchto zkušeností.

Sníh prospěje ozimům

Sníh, který právě napadl, znamená určitou pomoc našemu zemědělství. Přemíra srážek v minulosti způsobila, že voda zůstala na povrchu, zabránila přístupu vzduchu a ozimy se dusily. Sněhová pokrývka zastavila nyní vegetaci tak, že ozimy odpočinou. Další tání by ovšem nebylo polím příznivé, protože by znamenalo nový příbytek vláh, která především v jílovitých půdách nemůže být dostatečně rychle vsáta. V některých místech byly také ozimy poškozeny larvami hrbáče osenního, které se za teplého počasí rychle vyvinuly. Také jejich činnost je částečným zámrazem podvázána. Z nového sněhu — i když nás nepříjemně zebe — můžeme mít tedy radost.

Tribuna mladých

Kdo pozná volyňskou Češku z Kanady s norským ženichem? Pište do redakce Věrné stráže, dostanete odměnou hodnotnou knihu! →

„Světla v temnotách“ v Student. domovech

Dne 13. února 1948 konala se v Studentských domovech vol. mládeže vydržovaných Kruhem přátel volyňských Čechů třetí roční slavnost, která byla spojena s rozdáváním darů od unitářské pomoci z Ameriky. O 5. hodině odpolední přjel předseda této dr. Hašpl se svými spolupracovníky. Všichni chovanci již jej očekávali v shromáždovací síni Domova. Shromáždění zahájeno bylo písní „O vlasti má“, kterou zazpíval pěvecký odbor. Po krátkém proslovu br. předsedy Kruhu J. Duška ujal se slova dr. Hašpl, který ve více než hodinu trvajícím projevu promlouvá k shromážděné mládeži. Jeho slova byla lidsky hřejivá a otevírala duševní zraky k vidění světe. v nás i mezi

námi. Vánek duchovního osvětlení prochvíval každým a projev tento zanechal ve všech hluboké stopy. V každém narovnal některé křivé pohledy na život a práci. Po projevu, který byl odměněn neuctahajícím potleskem, rozdal pan dr. Hašpl symbolicky první dary a slíbil, že na volyňskou mládež nikdy nezapomene. — Br. Dušek poděkoval za lásku a obětavost unitářské pomoci a prosil, aby naše díky byly tlumočeny dárcům v Americe. Pak měli hosté shlédli ukázky ze s'ovanského pásma a opravdu povzbuzeni a uspokojeni odjížděli. Pak všichni chovanci byli pohoštěni péčí starostlivé ředitelky Domovů pí Svárovské. Na tyto chvíle nikdy nezapomeneme. Více než krásná vědná látka, kterou jsme zdarma dostali, hřejí nás ta upřímná slova.

★

Ze Studentských domovů. Sdílená radost — dvojitá radost, sdílená bolest — poloviční bolest. Na to slova jsme mysleli, když se naši chovanci strojili k odjezdu na pohřeb tatínka naší chovanky Zity Ledvinové a chovance Jaroslava Ledviny. Pilně jsme nacvičovali pohřební písně, připravili praporek, přikryly jej černým florem a autobusem v sobotu dne 14. t. m. vyjeli jsme na pohřeb do Měcholup. Tam již stovky lidí na vsi očekávalo pohřeb mlynáře otce Ledviny. Pohřeb byl krásný a krásná byla i slova br. Chudoby a Duška, kteří se s bratrem Ledvinou rozloučili. Sestře a bratru Ledvinových i touto cestou tlumočíme naši upřímnou a nelíčenou účast na jejich přetěžké bolesti.

Volynští studenti mají mámu. I ten klacek, velký student, potřebuje někdy, když mu je v duši zle nebo úzko, pohlázení matčino, neb pohlázení některé dobré duše, která mu rozumí. Tou v našich Domovech jest beze sporu naše ředitelka pí Svárovská, kterou nám sám osud seslal. Mezera, která nás vždy bolela, jest zaplněna. Máme mámu a k mámě rádi chodí na poradu malí i velcí a všichni se radují z upřímné důvěry a ovzduší jí vytvořené. Jestliže jsme Dětským domovům záviděli maminku Tomáškovou, dnes již tak neděláme a radujeme se z toho, že jsme našli stejně tak dobrou, jako je ona. Jestliže to říkáme nahlas, říkáme to proto, aby to věděla celá naše volyňská rodina.

Pomáhejte Studentským domovům volyňské mládeže v Žatci

Jedinou charitativní institucí, která s'ouží výhradně volyňské studující mládeži, jsou Studentské domovy volyňské mládeže v Žatci, které v přítomné době mají přes 60 chovanců, z nichž je celá řada sirotků, polo-sirotků a nemajetných z celé ČSR, kteří by bez naší pomoci nemohli studovat. Naši pomocí vyrůstá zde nová volyňská inteligence, která národu mnoho přináší. Vzpomeňte jen na soubor volyňské mládeže, přečtěte si jejich časopis Pozdrav a uvidíte, že je to mládež, do které možno vložit velkou naději. Jen malá část z této platí a proto velké vydání měsíčně 10—18 tisíc Kčs musíme uhradit z dobroty lidských srdcí, t. j. z darů přátel Domovů. Nezapomínejte proto nikdy a nikde při radostných i smutných událostech v našem bratrstvu na svoji volyňskou mládež, naši budoucnost. Svoje dary posílejte přímo Studentským domovům volyňské mládeže, Žatec 199, neb složenkou Věrné stráže s poznámkou: pro Studentské domovy.

Jindřich Dušek
předseda.

Věra Svárovská
ředitelka.

S povděkem kvítujeme

Občané ze Stránek v čele s předsedou MNV Zelenkou darovali 1130 Kčs Studentským domovům volyňské mládeže místo květinových darů při úmrtí p. Ledviny z Měcholup. Vřele a upřímně děkujeme.

Z Babí u Trutnova. Při svatbě Josefa Zikmunda se sl. Vladislavou Sevčíkovou v katolickém chrámě v Trutnově dne 7. 2. 1948 bylo na podnět p. Jana Nechanického a p. M. Klabana sebráno na Studentské domovy volyňské mládeže v Žatci 1000 Kčs. Vřele Bůh zaplat.

Z Hyršova u Domažlic. Na svatbě Antonína Koláře se s. Emilií Šatavovou v Hyršově na podnět p. Františka Hutta bylo vybráno na sirotky ve Stud. domovech v Žatci 900 Kčs. Vřele děkujeme.

Ze Sádku. Při masopustním večírku v Sádku na podnět p. Jiřího Krátkého vybráno bylo na Studentské domovy volyňské mládeže 400 Kčs. Upřímně děkuje studentská péče KPVC.

V Libivě u Mohelnice o svatbě br. Vladimíra Zahrádky z Libivě se slečnou Aničkou Hercikovou ze Zvole při slavnostním obědě pronesl přítomný duchovní otec pravoslavné církve v Rimicích o. Ladislav proslov o pozůstalých vdovách a sirotkách po padlých našich bratřích z Volyně, po čemž s br. Josefem Pallem uspořádaly sbírku, kterou pan ženich započal věnováním 500 Kčs a která vynesla 1950 Kčs.

V Mohelnici při svatbě br. Antonína Kočky z Mohelnice se slečnou Toničkou Křesinovou ze Slavoňova při obědě byla na podnět br. Rostislava Rebla a Valeriana Klabana ze Suchdolu uspořádána sbírka ve prospěch vdov a sirotků po padlých, na kterou novomanželé přispěli částkou 500 Kčs a celkem sbírka vynesla 1500 Kčs. Výtěžek je určen pro péči o sirotky ve Studentských domovech vol. mládeže v Žatci. — Děkujeme.

Různé zprávy

Upozornění. Místní skupina válečných poškozců, vdov a sirotků v Zatci koná v neděli 29. února v 9 h. dopoledne v hotelu Zlatý anděl svou řádnou valnou hromadu. Referováno bude o právech a povinnostech válečných poškozců. Referent z ústředí. Bratři z Volyně, kteří máte stejné bolesti, dostavte se zcela určitě a v hojném počtu. J. Moravec, předs.

Připomínky účastníkům katol. sjezdu v Zatci. Kdož přijedou již v sobotu (mládež), nechť oznámí, aby byly včas zajištěny noclehy. Adresa sjezdového výboru jest: Zatec, Chelčického nám. 199. Z misionářů, kteří dojížděli na Volyn, přijedou: P. Stříž, Křenek, dr. Brajto, pplk. dr. Forst. Sjezdová brožura expedována bude týden před sjezdem. Pokyny do katolických obcí byly již rozeslány. Řiďte se jimi. Sjezd. výb. vol. katol.

Poděkování. Rodiny Tomšová, Košťáková a Tomášková, osídlené v okrese České Budějovice, děkují tímto upřímně styčnému důstojníku p. pplk. Kosmichovi za dárky k Ježíšku, které upřímně potěšily.

Poděkování. Děkuji panu Josefu Dražilovi za vzpomínku na naše nejmilější, kteří položili životy na oltář vlasti. Jsme vděční těm, kteří s láskou vzpomínají s námi. Vdova Krušinová.

Poděkování. Za velké množství soustrasti a soucítění s námi při úmrtí našeho drahého manžela a tatíka

JAROSLAVA LEDVINY není možno jednotlivě děkovati a proto upřímně činíme tak touto cestou. Vřelý dík zejména řečníkům za SCV, KPVC, MNV, hasičskou jednotu, jednotě Sokol, zahr. vojákům, Studentským domovům volyňské mládeže v Zatci, Národní frontě, dárcům květinových darů a všem ostatním, kteří doprovodili drahého zesnulého na poslední cestě.
Rodina Ledvinova.

Poděkování. Zvěrolékaři a felčari veterinární pocházející z Volyně děkují touto cestou p. zemskému odboremu přednostovi Josefu Prášilovi a vl. radovi dr. Pavlíkovi za porozumění a pomoc při usazování. Oba nám projevíli otcovskou péči a porozumění v našich svízelných poměrech. Jedině jim vděčíme, že všichni veterináři a veterinární felčari jsou osídleni. Vzdáváme jim veřejné díky a nikdy jim toho nezapomeneme a v práci pro republiku spolu s nimi vytrváme.

Volyňští veterináři a felčari.

Blahopřejeme bratru Miloslavu Bačovskému ze Slezských Rudoltic k narození dvojčátek, chlapečka a holčičky, kteří byli dne 1. II. 1948 pokřtěni. Matka i obě novorozenata jsou zdravý. Při příležitosti křtu vzpomněli jsme

našich bratrů z Volyně, kteří padli na frontě a zanechali nezaopatřené sirotky. Uspořádali jsme z tohoto důvodu mezi přítomnými bratry sbírku, jejíž výsledek jsme věnovali sirotkům po padlých.

Ve Slezských Rudolticích 2. II. 1948.
Vladimír Štastný, Hlinka.

ZEMĚDĚLCI POZOR! Josef Kopecký, Hladké Životice 12, p. v místě, oznamuje, že vyrábí skylové pluhy, které se i v ČSR osvědčují. Kdo má zájem, píše!

Překlady z polštiny a srbochorvatštiny do češtiny a naopak v nejkrajší době Vám vyhotoví, úředně ověří a poštou doporučeně zašle IRENA RYŠANKOVÁ, přís. soudní tlumočnice, Praha I, Bílkova 10.

Volyňský Čech, 42letý bezdětný vdovec, hledá za účelem sňatku hodnou a čestnou krajanu od 30 do 38 let. Poste restante „Smutný osud“, pošta Velké Březno.

Tiskopisy

rychle
levně
vkusně

zhotoví Vám knihtiskárna

svoboda

Žatec 117

V našem kraji

26.000 rodin
to jest 70.000 spotřebitelů
obstarává svoje nákupy

**v družstvu Budoucnost
v Rakovníku**

Staňte se i Vy jeho členy!

Volyňským krajanům a všem zemědělcům na Žatecku dobře slouží

Hospodářské družstvo

skladištní a výrobní v Zatci

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Odpovědný zástupce listu redaktor Jaroslav Chudoba. Red. a admin.: Zatec, nám. dr. E. Beneše 155, tel. 550. Tiskne „Svoboda“, fil. v Zatci, telefon čís. 374. — Používání novinových známek povoleno ředitelstvem pošt a telegrafů v Praze, čj. IA-Gre-2372-OB. Dohlédací poštovní úřad Zatec. Předplatné na rok 1948 je 150 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 14939 — Okresní záložna hospodářská Zatec.